

at nedsætte det Beløb, der har været stillet til Nationalbankens Raadighed, men naar Nationalbanken er gaaet med til denne Ordning, maa vi opfatte det som et Udtryk for Styrke, idet Banken siger: Med denne Valutakredit til Afløsning af Kurs-egaliseringsfonden føler vi os stærke nek.

Lovforslagets § 3 indeholder den nye Maksimalkurs for Dollars, en Maksimalkurs af 4,20, der svarer til en Kroneværdi af 88 $\frac{3}{4}$ Ø. Vi kunde fra vor Side have ønsket, at man var gaaet til en Dollarkurs af 4,15 svarende til en Kroneværdi af 90 Ø, idet den var merestemmende med de øjeblikkelige Forhold, men da Nationalbanken hævder, at der altid maa være en Margen, og at man ikke kan gaa lige ned til Grænsen, vil vi kunne slutte os til, at man vælger denne Dollarkurs 4,20, hvis det ikke er muligt at opnaa det, vi hellere ønsker, en Dollarkurs af 4,15.

Vi kan ogsaa slutte os til, at Nationalbanken stiller 4 Aars Overskud til Disposition for en Ordning af vore Valutaforhold. Vi ønsker fra vor Side ikke paa nogen Maade at svække Nationalbankens Stilling, vi mener, at alle er interesserede i, at Nationalbanken er saa stærk som muligt, at den har saa store Reserver som muligt, men naar Nationalbanken er gaaet med til denne Ordning, maa det vel være Udtryk for, at heller ikke dette kan svække Nationalbankens Stilling og Evne til at tilvejebringe en endelig Ordning af vore Valutaforhold.

Bestemmelsen i § 4 om, at Valutacentralen kan ophæves ved kgl. Anordning, kan vi fra vor Side slutte os til. Vi har ikke medvirket ved de senere Vedtagelser af Loven om en Valutacentral, idet vi maa hævde, at der ved denne Lov er gjort Uret imod en Række Banker og Vekselerere, som drev Valutahandel paa en forsvarlig Maade, og jeg tror ogsaa, man indenfor Valutacentralen har den Anskuelse, at man uden paa nogen Maade at svække den Kontrol, man bør have med Valutahandelen her i Landet, kunde have gjort denne Uret god igen.

Medens vi saaledes maa mene, at man maa kunne opnaa Enighed om de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, og som vi ganske vist fra vor Side gerne ønsker nogle mindre Ændringer i, maa jeg erklære mig meget utilfreds med, at vigtige Bestemmelser savnes i Forslaget. Det maa særlig for os, der har deltaget i Valutaudvalgets Forhandlinger, vække Forbavselse, at Forslaget intet indeholder om Endemaalet for vor Valutapolitik. Der var under Forhandlingerne i Sommer, saaledes som det

stærkt blev fremhævet af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, Enighed om, at Spørgsmaalet skulde afgøres umiddelbart efter Rigsdagssamlingens Aabning, jeg tror, inden man tog fat paa Finanslovbehandlingen, og Valutaudvalgets enstemmige Juli-Udtalelse giver ogsaa Udtryk for dette; jeg husker vist ikke fejl, naar jeg siger, at det ærede Medlem Hr. Rode selv offentligt har meddelt, at det var ham, der var Fader til det paagældende Udtryk i Udtalelsen. Men nu er man kommet til en ganske ny Opfattelse; nu skal Afgørelsen udskydes. Statsministeren har udtalt, at man ikke ønsker at sikre Spekulationen. Men man maa ikke glemme, at hvis man vil skabe Usikkerhed for Spekulationen, skaber man ogsaa Usikkerhed for Erhvervslivet, og medens Usikkerheden er i allerhøjeste Grad ødelæggende for Erhvervslivet, saa kan den meget vel være særdeles tillokkende for Spekulationen. Nu mener vel nok saavel den højtærede Statsminister som det ærede Medlem Hr. Rode, at Forslaget, som er forelagt, skulde skabe Stabilitet. Men naar Statsministeren udtaler saavel gennem Trontalen som ved det Møde, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard omtalte, og som fandt Sted i Søndags, at Regeringens Maal er Kronen i Pari, medens det ærede Medlem Hr. Rode siger, at hvis de Oplysninger, han venter at faa inden Aarets Udgang, er tilfredsstillende for ham og hans Parti, vil han kræve Neskæring af Kronen til 91, saa kan saadanne Udtalelser neppe være egnede til at skabe Ro. Saadanne divergerende Udtalelser maa tværtimod i høj Grad skabe Mulighed for fortsat Spekulation. Ganske vist kan det altid have stor Betydning, hvad Landets Statsminister mener og udtaler, men det synes jo, at det undertiden kan have større Betydning, hvad det ærede Medlem Hr. Rode siger. Den højtærede Forsvarsminister udtalte for kort Tid siden, at Regeringen ikke sad for at fremsætte radikale Lovforslag. Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag tyder dog ikke paa, at den højtærede Forsvarsminister havde Ret. Efter min Mening maa denne Udskydelse af Afgørelsen skabe ny Usikkerhed. Spekulationen vil kunne tro baade paa den højtærede Statsminister og paa det ærede Medlem Hr. Rode. Og naar den højtærede Statsminister udtaler, at Endemaalet for vor Valutapolitik er Kronen i Pari, saa siger Spekulationen maaske: Ja, det er ganske vist den højtærede Statsminister, der spaar, men derfor kan det jo gerne være, at det er det ærede Medlem